

ЧУДОВИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ПРИГОД!

ОФІЦІЙНА
ПРОГРАМА
КАННСЬКИЙ
КІНОФЕСТИВАЛЬ

ЧОЛОВІК, ЯКИЙ ВБИВ

Дон Кіхота

з 13 вересня у кіно

АДАМ
ДРАЙВЕР

СТЕЛЛАН СКАРСГОРД

ФІЛЬМ
ТЕРРІ ГІЛПІАМА

ОЛЬГА КУРИЛЕНКО

ДЖОНАТАН
ПРАЙС

ЖУАНА РІБЕЙРУ

ALACRAN PICTURES PRESENTS A TORNASOL PRODUCTION WITH KINOLOGY ENTRE CHIEN ET LOUP UKRAÏN FILMS EL HOMBRE QUE MATÓ A DON QUIJOTE, AIE CARISCO PRODUCCIONES, AIE INCE PRODUCTIONS WITH RECORDED PICTURE COMPANY "THE MAN WHO KILLED DON QUIJOTE" A FILM BY TERRY GILLIAM ADAM DRIVER JONATHAN PRYCE STELLAN SKARSGÅRD OLGA KURYLENKO JOANA RIBEIRO OSCAR JAENADA JASON WATKINS SERGI LÓPEZ BOSSY DE PALMA MAHOVIK KENCHEKIAN AND JORDI MOLLA CLOSING BY IRENE LAMB CAMILLA VALENTINE ISOLA CLOSING DESIGNER LENA MUSSIM SET DESIGNER EDOU HYDALGO PRODUCTION DESIGNER BENJAMIN FERNANDEZ MUSIC BY RODRIGUE BANCUS COSTUME DESIGNER LESLEY WALKER THERESA FONT FILM PRODUCED BY YOUSSEF BOKHARI EDITOR NICOLA SANCHO PECTORINI EXECUTIVE PRODUCERS ALESSANDRA LO SANDO GIORGIA LO SANDO JEREMY THOMAS PETER WATSON J. LÓPEZ BLANCO E TOUWAIDE CO PRODUCED BY PABLO IBAÑOLA PANDORA DA CUNHA TELLES PRODUCED BY MARIELA BESQUEVSKY GERARDO HERRERO AMY GILLIAM GREGOIRE MELIN SEBASTIEN DELLOVE WRITTEN BY TERRY GILLIAM & TONY CRISONI DIRECTED BY TERRY GILLIAM

LAURENT LUPROY / COURMAYEUR POUR LE FILM

ЧОЛОВІК, ЯКИЙ ВБИВ

Don Kixota

THE MAN WHO KILLED DON QUIXOTE

Країна: Іспанія, Бельгія, Португалія, Великобританія, 2018

Хронометраж: 132 хв.

Жанр: трагікомічне фентезі

Режисер:

ТЕРРІ ГІЛЛІАМ

(«12 мавп», «Монті Пайтон»)

У ролях:

АДАМ ДРАЙВЕР

(«Зоряні війни», «Патерсон»)

ДЖОНАТАН ПРАЙС

СТЕЛЛАН СКАРСГАРД

ОЛЬГА КУРИЛЕНКО

ПОЗАКОНКУРСНА ПРОГРАМА
КАННСЬКОГО КІНОФЕСТИВАЛЮ,
2018

Режисер Тобіас Граммет, страждаючи в Іспанії над черговим рекламним шедевром, у пошуках натхнення вирушає в село, де 10 років тому знімав свій дипломний фільм – про Дон Кіхота. І знаходить там виконавця головної ролі – божевільного старого шевця, котрий повірив, що він... і є справжній Лицар сумного образу! Старий прийняв Тобі за свого вірного зброєносця Санчо Пансу і силоміць потягнув у небезпечну подорож, де реальність трансформується в фантазію, а правди не відрізнити від вимислу...

ТЕРРІ І ДОН КІХОТ

«Думаю, головна проблема з Дон Кіхотом в тому, що як тільки ви «підключаєтеся» до цього героя і того, що він робить, ви самі стаєте Дон Кіхотом. Ви поринаєте в безумство та сповнені рішучості змінити світ»

Террі Гілліам

У фільму «Чоловік, який вбив Дон Кіхота» одна з найдовших та найскладніших доль у історії кіно. І той факт, що через 30 років після початку роботи, ця картина виходить на екрани – це видатне досягнення, результат завзятості, пристрасності та натхнення режисера Гілліама. Фільм успішно завершено – з десятої спроби.

У 1989 році, відразу після «Пригод барона Мюнхгаузена», Гілліам зателефонував продюсеру Джейку Ебертсу і сказав: «У мене для тебе два імені – Дон Кіхот і Гілліам. І мені потрібні 20 млн доларів». «Робимо!» – відповів Джейк. Гілліам: «Ось так просто. Але через кілька тижнів, прочитавши книгу, я зрозумів – фільм зняти не зможу».

У 90-ті, поставивши три фільми в Штатах («Король-рибак», «12 мавп», «Страх і ненависть у Лас-Вегасі»), Гілліам вирішив, що хоче знову працювати в Європі. І його новий проект називався – «Чоловік, який вбив Дон Кіхота». Гілліам: «Зрозумівши, що традиційна екранізація у мене не вийде, я запитав себе, чи зможу розповісти історію, яка відобразить сутність Дон Кіхота, без прямої прив'язки до тексту Сервантеса». Гілліам придумав свого героя – режисера-рекламника, який якимось чином потрапляє в XVII століття, де Дон Кіхот приймає його за Санчо Пансу.

Сценарій він писав разом з Тоні Грізоні, співавтором по «Страху і ненависті в Лас Вегасі». Грізоні: «З Террі працювати весело. Ми гравали всі сцени, мінялись ролями, щоб їх відчути, зрозуміти, якою має бути тривалість і які жарти працюють. Потім я все це записував, відправляв йому, потім ми знову зустрічалися. Такий метод дозволив йому бути вільним, використовувати будь-які ідеї, а не слідувати букві сценарію».

Вперше фільм був запущений у виробництво восени 2000 року, але зйомки тривали лише шість днів. Вони стартували в іспанській провінції Наварра, але тут «втрутилася» повінь, потім – польоти військових літаків над майданчиком. На п'ятий день захворів Жан Рошфор, виконавець ролі Дон Кіхота. Ця жахлива пригода відображена у документальному фільмі «Загублені в Ла-Манчі» (2002).

Вісім років проект був заморожений. Гілліам і Грізоні повернулися до сценарію у 2009 і внесли до нього ряд змін. Пізніше вони написали ще кілька варіантів, оскільки фільм то запускався, то зупинявся. **Грізоні:** «Думаю, тепер у нас дійсно чудовий сценарій!»

ТЕРРІ І АКТОРИ

«Робота з акторами — найбільше задоволення під час зйомок фільму. Я завжди точно знаю, що робити — з технічної точки зору або в плані спецефектів. Тут немає ніяких сюрпризів. А ось актори завжди мене дивують»

Террі Гілліам

АДАМ ДРАЙВЕР

Гілліам зрадив, коли Адам Драйвер погодився зіграти Тобі, головного героя, амбітного і самозакоханого режисера. Гілліам: «Адам – неординарний актор. Коли ми з ним зустрілися вперше, інтуїція мені підказала: це той хлопець, який нам потрібен. Він відрізняється від більшості акторів тим, що не «акторствує». Він – справжній, цікавий. І цілком віддався ролі. Адам Драйвер: «У сценарії було кілька пластів, які треба було відкрити. Я розумів, що це буде весело. Думаю, історія Дон Кіхота з такого оригінального ракурсу – це геніально».

ДЖОНАТАН ПРАЙС

Джонатан Прайс грає старого шевця, який вважає себе Дон Кіхотом. Прайс знімався у Гілліама і раніше. Гілліам: «Джонатан хотів грати цю роль ще під час наших перших спроб. Але спочатку він був занадто молодий, потім – дуже зайнятий. І нарешті вийшло – йому під 70, і він був вільний! Я впевнений, в його Дон Кіхота поєдналися риси шекспірівських героїв – від короля Ліра до Гамлета і Шейлока. А ще Джонатан – прекрасний комедійний актор. Він неймовірно смішний. Прайс жартує: «Думаю, реальна причина, по якій Террі так довго відкладав зйомки фільму в тому, що він чекав, поки я буду досить старим, щось би зіграти Дон Кіхота».

СТЕЛЛАН СКАРСГАРД

Стеллан Скарсгард грає боса. Гілліам: «Стеллан – ще один актор, з яким я завжди хотів попрацювати. У всіх фільмах він виділяється тим, що справжній, що в ньому ні грама фальші. Це приголомшує». Скарсгард: «Террі – дуже самобутній режисер, з унікальним кіносвітом, тим і привабливий. Сценарій був дуже «гілліамовський», і, звичайно, мені дуже сподобався. Але навіть якщо б він мені не сподобався, я все одно погодився б, тому що дуже хотів попрацювати з ним. Таких фільмів, як він, ніхто більше не знімає».

ТЕРРІ І АКТОРИ

«Робота з акторами — найбільше задоволення під час зйомок фільму. Я завжди точно знаю, що робити — з технічної точки зору або в плані спецефектів. Тут немає ніяких сюрпризів. А ось актори завжди мене дивують»

Террі Гілліам

ОЛЬГА КУРИЛЕНКО

Ольга Куриленко грає хитру, вперту, чуттєву дружину боса, що поклала око на Тобі. Куриленко: «Я закохалася в сценарій і була щаслива від можливості стати частиною цього фільму». Гілліам: «Я й не думав, що Ольга може бути настільки кумедною. Одного разу на зйомках вона просто довела мене до істерики. Вона просто чудова».

ЖУАНА РІБЕЙРУ

Португальська актриса Жуана Рібейру грає іспанську дівчину, яка колись знялася в студентському фільмі Тобі, а тепер – коханка горілчаного магната. Гілліам: «Уже під час нашої першої зустрічі, я переконався – ми знайшли нашу Анхеліку. Вона – дуже розумна, красива і небезпечна. У неї була важка задача – зіграти невинну 15-річну дівчину і досвідчену жінку. Думаю, Жуана стане фантастичною зіркою. Рібейру: «Я – фанатка Сервантеса. Яким він може бути веселим і сумним одночасно! «Дон Кіхот» – історія людини, яка живе у власному світі. Оточуючі сміються над ним. Але ви розумієте, що Дон Кіхот по-справжньому щаслива людина, тому що вірить у власний світ».

РОССІ ДЕ ПАЛЬМА

Россі де Пальма з'явилася на проекті ще в 2000 році. Де Пальма: «І через роки я не змогла сказати «ні». Тому що знала, як важко довелося Террі, і як він потребував нашої спільної підтримки. Зараз час супердержав і супермонстрів, а нам потрібні Дон Кіхоти, що дають любов і надію на зміни. Напевно, це ідеалізм. Я хочу бути ідеалісткою!» Гілліам: «Россі – зірка! Камера любить її. Вона завжди дуже значна в кадрі. Вона чудесна у фільмі».

ТЕРРІ ТА ОДНОДУМЦІ

«Террі – це Дон Кіхот, а я схожий на Санчо Пансу. Я просто йду за ним, причому з радістю, хоча, якщо подумати, це чисте безумство. Від якої кількості фільмів я відмовився за ці роки, щоб спробувати зняти цей!»
Нікола Пекоріні

З оператором Ніколо Пекоріні Гілліам працює багато років. Пекоріні брав участь у всіх спробах запуститися з фільмом, починаючи з 2000 року. Вони вирішили знімати картину на цифрову камеру (це перший фільм Гілліама «на цифрі») – з метою економії часу і коштів. Пекоріні: «В Іспанії не залишилося лабораторій по обробці плівки. Можна це було робити у Франції, Бельгії чи Англії, але тоді результат кожної зйомки довелося б чекати кілька днів».

ТЕРРІ ТА ОДНОДУМЦІ

Гілліам і художник-постановник Беньямін Фернандес черпали візуальне натхнення у Гойї і Доре. **Гілліам:** «Гойя – художник незвичайний, і іспанець до того ж. Доре ілюстрував видання Сервантеса, і його образи назавжди врізалися в мою пам'ять. Фільм – це бій між точними образами Доре і фантасмагоричним тривожним світом Гойї».

Для художника по костюмах Лени Моссум головний інтерес полягав у поєднанні сучасних та історичних костюмів. Особливо це вражає в сценах у замку горілчаного магната, де панує буйство фантазії художника. **Гілліам:** «Я не знаю, як Лена це зробила, але вийшло красиво і яскраво». Найуважніші фанати Гілліама помітять схожість між костюмом Прайса та костюмом Жана Рошфора (який можна побачити в стрічці «Загублені в Ла-Манчі»). Він зберігся у художника Габрієлли Пескуччі, і вона була щаслива, що костюм нарешті стане в нагоді. Після деякого коректування він ідеально підійшов Прайсу.

Для такого роду фільмів, звичайно, важлива робота фахівців з гриму та зачісок. **Гілліам:** «Одним з найголовніших аспектів зйомок був «правильний» ніс для Джонатана. У нього чарівний маленький ніс, а потрібен був яструбиний дзьоб. І ми його отримали». Пабло Перрона з барселонської компанії May Effects зробив протез носа, і щодня протягом години прилаштовував його до Прайса. **Прайс:** «Пабло – видатний майстер зі створення фальшивих носів. Ви не побачите, де штучний ніс переходить в мій. Навіть я цього не бачу».

ТЕРРІ ТА ІСПАНІЯ

«Все зйомки пройшли до біса гладко. Нам страшенно пощастило з погодою. Думаю, це був знак, що Господь більше не злиться на Террі. І на мене теж»

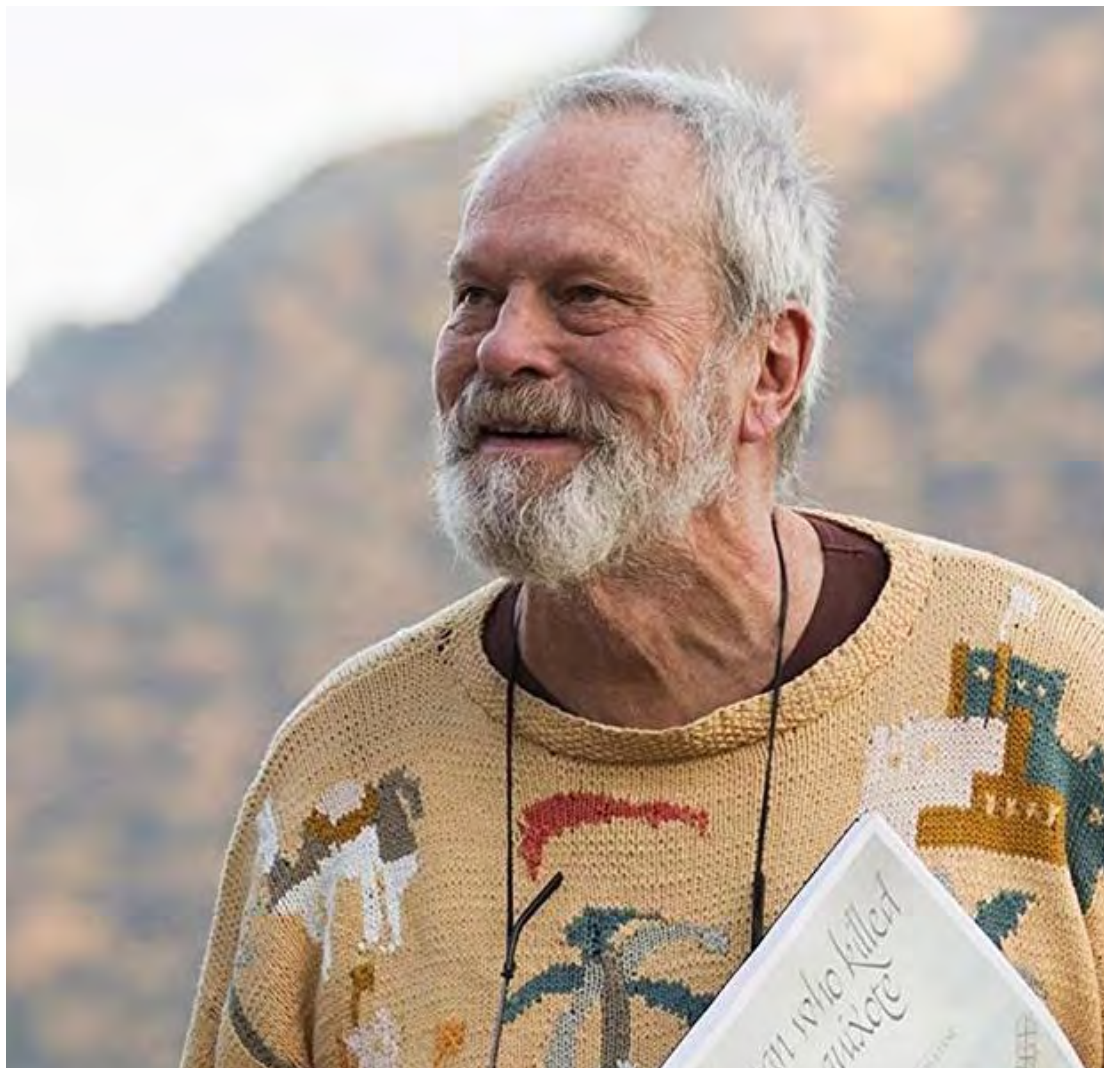
Нікола Пекоріні

Основні зйомки почалися 6 березня 2017 року і закінчилися через дванадцять тижнів і три дні. Кілька днів – в павільйоні, все інше – у важкодоступних місцях Іспанії, Португалії та Канарських островів. Причому група щотижня переміщалася: тиждень – в замку Орейє (25 миль на південь від Мадрида), потім – в Таламанка-де-Харама (на північ від Мадрида), потім – в Альмонасід-де-Толедо (цю натуру, де поєднується християнський і мавританський стилі архітектури, Гілліам вирішив використовувати ще в 1990-му), в монастирі Христа в португальському Томарі (до речі, об'єкт всесвітньої спадщини ЮНЕСКО), на Фуертевентурі, одному з островів Канарського архіпелагу... ще під час зйомок матеріал регулярно надсилався до Мадрида, досвідченому монтажеру Тересі Фонт. **Фонт:** «Матеріал був дуже хорошим, і, в першу чергу, я подумала: як іноземний режисер зумів бути настільки вірним духу роману!». Перший варіант фільму тривав 3 години. У підсумку він був скорочений на годину.

Що стосується музики, Гілліам спочатку хотів, щоб в ній був іспанський колорит, щоб вона була не тільки оркестровою, він хотів експериментів з етнічними інструментами. І знайшов союзника в особі композитора Роке Баньоса. **Гілліам:** «Величезна сила Роке в тому, що він пише дуже красиву романтичну музику. Не сентиментальну, не дешево – саме красиву. У нього величезне серце, і він дуже розумний».

ТЕРРІ ГІЛЛІАМ

Народився 22 листопада 1940 року в Міннеаполісі, США. Закінчив коледж у Лос-Анджелесі як політолог. У кіно починав з роботи художника-аніматора. Був запрошений на одну з британських студій в цій якості. В кінці 60-х отримав британське громадянство. Незабаром познайомився зі знаменитою комік-групою «Монті Пайтон». За найактивнішої участі Гілліама були створені фільми «Монті Пайтон та Священний грааль», «Життя Брайана по Монті Пайтон» і інші. З середини 80-х перейшов до більш масштабного (і самостійного) кіно: «Бразилія», «Пригоди барона Мюнхгаузена», «Король-рибак», «Дванадцять мавп», «Страх і ненависть у Лас-Вегасі», «Брати Грімм», «Країна припливів», «Теорема Зеро».

ПРЕСА ПРО ФІЛЬМ

«Саме існування фільму, самого особистого у творчості режисера, — це триумф. «Після 25 років очікування ...» — з такого титру починається режисерська версія іспанської одиссеї Террі Гілліама, що зіткнувся за роки створення картини з безліччю проблем»

Indiewire

«Щасливий фінал епохальної мандрівки Террі Гілліама. Фільм сповнений енергії, простодушності та чарівності. Кожен кадр сяє розумом і гумором режисера. Його самотність — це насолода, особливо поруч з одноманітним мейнстрімом. Яким тоскним місцем був би світ без Террі Гілліама»

The Guardian

«Енергія фільму, як тільки ви потрапляєте у його хвилю, заразлива. У ньому чудова кожна хвилина. Сюжет складається не з послідовних епізодів, а розвивається по спіралі, і в ньому стикаються сьогодення і минуле, королівська влада і олігархія, мистецтво і комерція, релігійність і карикатурність. Гілліам втягує нас в своє божевільня, в світ прекрасний і небезпечний. Це велика тема його кар'єри: світ потребує мрійників, навіть якщо вони помиляються або приречені на провал»

The Village Voice

«Гілліама завжди настільки тягнуло до речей божевільних і позасистемних, що навіть якщо б йому довелося працювати в лабораторних умовах, у нього все одно вийшов би вигадливий костюмований парад на фермі, яку ще й підпалили»

The Telegraph

«Це кіно про кіно в шаленому, веселому, винахідливому та хаотичному стилі «Монті Пайтон»

TimeOut

«Божевільний фільм, в якому рівновага базується на хаосі»

L'humanite

«Свято акторських талантів: дуже виразний Адам Драйвер, колоритний Джонатан Прайс, чудова Ольга Куриленко»

Le canard enchaîne

«Довгоочікувана пригодницька казка Террі Гіллама — напрочуд смішна!»

The Wrap

«Відродження Гілліама. Безстрашний фільм, який можна назвати його найкращою роботою за останні десятиліття. Це Гілліам, якого ми любили в 90-і»

The Playlist

КОНТАКТИ

10/07/2017

ДЕНИС ІВАНОВ

продюсер
producer@arthousetraffic.com

ЛІЛІЯ АЛЕКСЕЄВА

керівник відділу кінопрокату
booking@arthousetraffic.com

ТЕТЯНА МАЛА

pr-директор
press@arthousetraffic.com